

Izdavač:
Pučko otvoreno učilište
Zaprešić, Galerija "Razvid"
Trg žrtava fašizma 11
Tel.: 01/3310-116

Za izdavača:
Ljerka Vladović

Predgovor:
Višnja Slavica Gabout

Postav izložbe:
Valentina Šuljić
Višnja Slavica Gabout

**Grafička priprema
i dizajn:**
Valentina Šuljić
Darko Komerički

Fotografije:
Darko Komerički

Tisak:
Tiskara GIPA

Naklada:
250 komada

Glavni sponzor:

IM-COMP

Čakovec

Sponzor:
GAMAGLASS
Kerestinec

Slika na naslovnici:
Grafoimpresija / monotipija na staklu
/ 100 cm x 50 cm / 2007.

Kontakt:
Valentina Šuljić
Hvarska 10, 10000 Zagreb
tel./fax: 01/61 87 918
mob.: 091/5229 661
e-mail: mona_vala@lycos.com
mona_vala@yahoo.com
web: www.monavala.com

Koloplet / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Polifonija / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Suglasje niti / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Valentina Šuljić

NITI

NITI

20.4. – 8.5.2007.

Grafički svijet Valentine Šuljić svijet je – niti. Ali ne onih tkalačkih, tvarno – opipljivih, nego onih grafički ucrtanih – „utkanih“ na neki začudno omekšani način, alatom u grafičku podlogu kao splet linija. Ili kao mnoštvo pojedinačnih, vijugavih linijskih tokova. Jer glavni je likovni akter u grafičkome izrazu ove autorice linija. Ali ona koja potječe od niti – čak i doslovno, budući da Valentina pomoću valjka i boje utiskuje u podlogu teksture istinskih tkanja, uživajući u sugestivnome vizualnome zapisu; u susretu paučinstih – ili snažnih, linija s obojenim mrljama. Kao da se svi tu traže i najposlije sjedinjuju, sljubljeni u inspirativnoj igri privlačćih suprotnosti. Valentinu posebno intrigira pojedinačna nit, čiji trag ona slijedi po podlozi, puštajući je da slobodno brza i teče; i da se onda susreće i prepliće s istom takvom, njoj sličnom i nadolazećom niti. A one se tad združuju, isprepliću i vrtlože, formirajući često kružne tokove („zaštitne znakove“ Valentininih ciklusa), pri čemu se stvara neka maštovita priča, asocijativna i poetična, ali istodobno sažeta i simbolična. Zato ne čudi što ova grafičarka već nekoliko godina u tim svojim strukturama s nitima nalazi inspiraciju, kreirajući stalno nove cikluse sličnoga naziva („Tkanja“, „Grafotkanja“, „Niti“), izgrađujući pritom, karakterističnom grafijom, svoj stil i svoj autorski identitet. Njegujući uz to i svoje specifične tehnike i njihove kombinacije (monotipija, vernis mou, rëservage), u kojima upravo zbog mogućnosti koje pružaju pri istraživanju struktura (različitim postupcima bilježenja otisaka teksture materijala), ova autorica pronalazi stalni izvor nadahnuća. Ali i mogućnost novih istraživanja i drugačijih pristupa. Isto tako i mogućnost proširivanja granica grafičkoga medija i zajedništva s drugim medijima.

Valentina Šuljić već se duže vrijeme, uz ostale grafičke tehnike, bavi i monotipijom – tehnikom „jednoga originala“ (sve druge su tehnike „multioriginala“). Kaže se da je monotipija „slikarska grafička tehnika“, jer se na podlozi od metala, pleksiglasa, stakla, linoleuma i sl. izvodi uljenom bojom i slikarskim alatom, a onda se u preši za duboki tisak (ili pomoću valjka) otiskuje samo jedan grafički otisak. Međutim, za strastvene grafičare postoji i onaj više „grafički“ postupak: odabrana podloga se premaže tiskarskom bojom, a zatim se u nju, preko papira, olovkom ucrt crtež. Na matrici je on u negativu, ali otisnuta monotipija prikazuje pozitiv. Valentina Šuljić kombinira i jedan i drugi postupak, uzimajući od svakoga ono što njoj odgovara, a radeći na podlozi od stakla. Ali s te staklene podloge ona onda dalje ne otiskuje grafički list, nego sama ta podloga, s grafički izvedenim strukturama i teksturama, za nju postaje i ostaje onaj „jedan jedini original“ – staklena monotipija, koja od toga trenutka ulazi u jed-

nu novu dimenziju. Jer tad se združuje s drugim medijima i njihovim izražajnim elementima, pa uključuje druge načine percepcije, zahtijevajući iščitavanje na novoj razini. Pritom se prostor i svjetlo tu uvode kao opipljive činjenice, pa ove monotipije, koje su već samim ostajanjem na staklu postale objekti, klize u drugu dimenziju. Prostorno, one se pojavljuju kao zidne (s varijantama zaobljavanja, prošupljivanja i uslojavanja podloge) i kao ambijentalne (kao objekt s multipliciranim staklima i vizualnim efektima koji se uslojavanjem prozirne podloge preklapaju). Što se svjetla tiče, bili bismo dosta blizu istini kad bismo Valentinine staklene monotipije nazvali „grafo–lumini“. Jednostavno, zbog mogućnosti koje svjetlo danas pruža kao izražajni element, pogotovo u sprezi sa staklom. Jer svjetlost je moćan element promjene – ne samo čistoga volumena, nego i dimenzije prostora i vremena; dojma punine i praznine; osjećaja za materiju; doživljajna realnosti. Tako, ovdje, ove grafike na staklu u sebi hvataju svjetlo, reflektiraju ga i pomoću svjetla žive, postajući na trenutke prozračnije od prozračnoga i „bestežinskije“ od bestežinskoga. One su i opipljive i neopipljive; i mirne i vibrantne – u zavisnosti od gledatelja. A on je tu postavljen u centar zbivanja i aktiviran ne kao promatrač, nego kao akter. Ponuđeno mu je da svim svojim sensorima upije nova i drukčija optičko–taktilna iskustva. Zbilja je pritom gurnuta na rub njezine spoznaje, jer i staklo i svjetlost – združeni, prevarit će percepciju, pa će monotipije Valentine Šuljić, premda u motivu stvarne i „nitno taktilne“, djelovati dematerijalizirano i gotovo virtualno. Unutar toga začaranoga kruga možda više nećemo biti sigurni u osjetila: u lakoću – ili u težinu; u uzgon – ili u gravitaciju; u tvarnost – ili u fluidnost. Na taj način krenući u promjenu i pristupa i percepcije, te ističući multidisciplinarnu dimenziju svojega djela (koje se tu tek djelomično zadržava u području tradicionalne grafike), ova autorica zakoračila je u područje suvremenoga grafičkoga izričaja; u područje gdje se uklanjaju stroge granice i gdje je gotovo sve moguće.

Valentinine grafike doživljavaju se kao osebnje vizualne senzacije. Ali i kao svijet emocija (nalik njezinim učvorenim nitima) i vibrirajućih energija, koje ona, olikovljujući ih, čini dohvatljivima. Međutim, tek naizgled. Jer, poigravajući se prvo elementarnom, opipljivom materijalnošću boje na staklu, a zatim njezinom metamorfozom pod utjecajem svjetla, ona se poigrala i našom percepcijom i shvaćanjem zbilje. Kao i njoj i nama je ta igra puna izazova, pa se u svijetu Valentine Šuljić volimo naći i volimo ga istraživati.

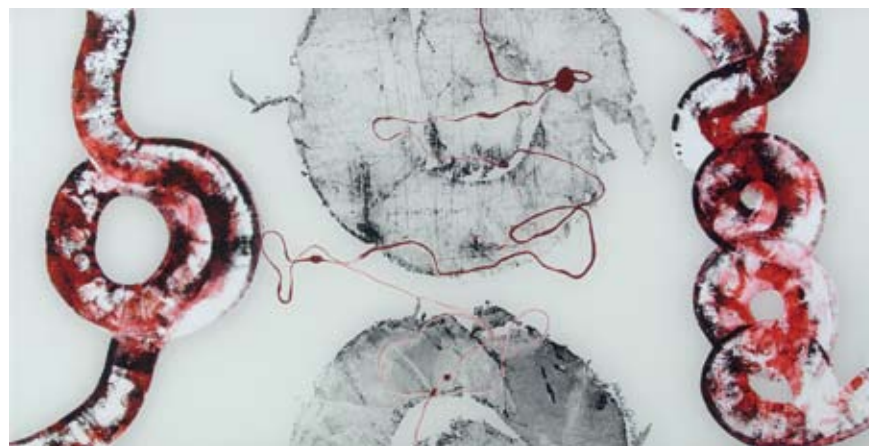
Višnja Slavica Gabout

Spajanje i razdvajanje / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Vječni nemir / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Arterija / monotipija na staklu / 100 cm x 50 cm / 2007.

Valentina Šuljić rođena je 21. veljače 1976. u Zagrebu. Nakon završene Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu 1995. godine upisala je Odsjek grafike na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Za vrijeme studija boravila je na zamjenskom studiju u Brnu (FAVU), Češka. Godine 2000. radila je kao demonstrator u Grafičkoj radionici na ALU Zagreb, kod prof. Nevenke Arbanas. Diplomirala je 2001. godine, u klasi prof. Frane Para. Iste godine pokrenula je „Malu likovnu radionicu na otvorenom“ u Sutivanu na otoku Braču. Godine 2002. upisala je pedagošku grupu predmeta na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu. Godine 2002. postala je članicom Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU), a 2004. članicom Udruge likovnih stvaralaca Zaprešića (ULS). Zbog želje za daljnjim usavršavanjem upisala je godine 2003. poslijediplomski studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, grafički odjel (duboki tisak), kod mentora prof. Dževada Hoze, gdje je i magistrirala u siječnju 2007. godine. Od 2005. godine članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU). Trenutno radi kao stručni suradnik grafičkog odjela Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je kandidat za doktorski umjetnički studij. Predstavlja se na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu, te na mnogim umjetničkim smotrama i festivalima.

Samostalne izložbe (izbor):

- *Tiše od tišine*, Narodno sveučilište Sesvete, ožujak 1997.
- *Monotipije*, Gallery of Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, Brno, Češka Republika, travanj 1999. (ciklus monotipija na papiru)
- *Ljeto na moru*, Galerija Vladimira Nazora, Zagreb, siječanj 1999.
- *Circulus*, Galerija CEKAO, Zagreb, veljača 2002. (ciklus monotipija na papiru)
- *Niti i aplikacije*, Galerija "Idealni grad", Gajnice, Zagreb, svibanj 2002. (ciklus monotipija na papiru)
- *Vjetar u nitima*, Galerija Matice hrvatske, Zagreb, studeni 2003. (ciklus monotipija na staklu)
- *Kretanje*, Galerija grada Krapine, Krapina, siječanj 2004. (ciklus monotipija na staklu i papiru)
- *Grafotkanje*, Galerija "Vladimir Bužančić" Centra za kulturu Novi Zagreb, lipanj 2006. (ciklus grafika u dubokom tisku)
- *Grafotkanje*, Akademija likovnih umjetnosti u Sarajevu, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, siječanj 2007. (ciklus grafika u dubokom tisku)
- *Niti*, Galerija "Razvid" Pučkog otvorenog učilišta Zaprešić, Zaprešić, travanj 2007. (monotipije na staklu, kombinirane tehnike na staklu i grafički objekti – staklo)